

րուծիւն տալու համար Նիթէն եւ ուղում էի, որ գործը կատարելապէս լուսաբանվի, այդ այն պատճառով էր, որ իմ ցանկութիւնն էր Յրան- սիայի աշխարհի առաջ ընդ առնել ճշմարտութիւնը, իսկական ճշմարտութիւնը...

«Ես յարձակեցայ ազնիւ կերպով, ամենքի աշ- քի առաջ, իսկ ինձ վտանգանում են պատաս- խանել վաճառվող լրագրիւնների հեղուկութիւննե- րով և աւաղակամների գոռոցով, որոնց փո- րոցներն էին գցել կաթիլով ընկերակցութիւնները: Ես ի նկատի ունեմ, որ յամուռութեամբ ձգտում են դէպի խաւարը, բայց ձեր ամբողջ ուշադրու- թիւնը դարձնում եմ այն հանգամանքի վրա, որ այդ ձգտումը ձեզ ոչ մի օգուտ չի տալ: Ինչու դուք չեք համարձակվեցաք ընդունել իմ ցոյց տուած բոլոր կէտերը: Ես ձեզ կը պատասխա- նեմ: Դուք վախեցում եք գործի կատարելա լու- սաբանութիւնից, ուստի ձեզ փրկելու համար դիմում եք պրոֆուրորական ճարտարութիւննե- րին: Զեզ ցոյց են տուել 1881 թիւ յուլիսի 2-ի օրէնքի մէջ մի յօդուած, որ ապացոյցներ բերելիս թոյլ է տալիս յիշել միայն այն փաստերը, որոնք յիշատակված և դատարկված են մեղադրական ակտի մէջ:

«Ես այժմ դուք բոլորովին հանգիստ եք, այն- պէս է: Այ, դուք սխալված եք—ասում եմ ձեզ այս գլխից: Զեզ վատ խորհուրդ են տուել: Առաջ ուղում էիք ինձ ենթարկել ոստիկանական դատարանին, բայց չը վտանգաք անել, որովհետեւ վճռալինջ ատենք ամբողջ դատավարու- թիւնը անկասօն կը համարէր Յետոյ մտադիր էիք ձգտել գործը քննութիւն կատարելով, բայց վախեցաք, թէ դուք զրոյնով լայնամաս սկան- դալի չըջանեցէ՛ք և չաւանդաւ պիտանք թիւք: Յուսահատված, վճռեցիք, վերջապէս, իմ չլինքին փաթաթել մի անհատար կուխ, կապելով ինձ վաղորօք, նպատակ ունենալով փաստաբանական ճարտարութիւնների միջոցով յաղթութիւն ձեռք բերել, մի յաղթութիւն որին դուք ի նորից սպասում եք դժուրակ նիստի մէջ: Դուք մոռա- ցել եք, որ իմ դատարանները կը լինեն տաներ- կու ֆրանսիացի անկախ քաղաքացիներ:»

Զօլա սխալված չէ իր գուշակութիւնների մէջ: Պետերբուրգի լրագրիւններն հեռագրում են Պա- րիզից, որ օֆիցիէրներին ապօրինի է վկայու- թիւն տալ Զօլայի գործի մասին...

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍԱԻԹԻՒՆ

Օ Ր Է Յ Օ Ր
XXXVII

Ինչ է գրողը Եւրոպայում և ինչ մեղանում,— այդ հարցը յղացեց մեր մէջ այն վիթխարի աղ-

անել: Մի քանի հեռագրիւններ և նամակներ գրե- լով յանձնեցի նրան: Հեռագրիւնները պիտի հա- զորդէին Միացեալ Նահանգների իմ բարեկամնե- րին իմ վիճակի մասին:

«Հետեւալ օրը մեր բանտի դուռը բացվեց: Եղբայրս և ես սրտաշարժ կերպով բաժանվում էինք իրարից երգելով «Աստուած թեղ հետ, մինչ- չե որ կրկին տեսնուիմ»: Մեր երկը արտասուա- խան էր, որովհետեւ թողնում էինք կիւն և երե- խանք... Բայց ահա մեր սպասած գլխատման փոխարէն յայտնեցին մեզ մեր ազատման քաղցր լուրը: Առաջ չուպիտի մեր աղօթատունը, որ ժողովրդիս հետ միասին շնորհակալութիւն յայտ- նեցիք Տիրոջը՝ աղատութեան համար: Միջ ազատ տեսնելով բարեկամները ապշած էին մնացել: Լրագրիւնների մէջ էլ յիշված է եղել, որ նոյն օրը մեզ պիտի գլխատէին: Հիմա կարող էի բեմ բարձրանալ և վկայել, որ առաքելների համար բանտի դռները բաց անող Յիսուս, ինձ համար էլ բաց արաւ գոցերը: Միւսն գիշերվալ ժամի մէջ միասին մնացինք և փառաբանեցինք Աս- տուծուն, նրա օգնութեան համար: Միւս օր եր- կու ոստիկանները աքսորման հրաման բերին՝ գե- ներալ Վէյլիկից: Եղբայրս և ես ընտանիքով պի- տի հեռանալիքը կուտակեցինք առաջին նաւով, նոյն օրվալ ժամը վեցին: Յայտնեցի նրանց, որ ժա- մանակը չափ է կարճ. թողլով ստորագրելով սկսեցի պատրաստութիւն տեսնել: Բայց հաղիւ երկու երեք օրում կարող էի գործերս կարգի դնել: Բնակարանից հեռացայ և պահելի, մինչև որ նաւը հեռացաւ նաւահանգիստից: Յետոյ ետ դառնալով ամեն բան կարգի դրի և հետեւալ նաւով կուրացից հեռանալով՝ ապատանեցի Ա- մերիկայում: Թե՛ն հեռացած, բայց չեմ դադարում անընդդէ կողու և նրա բնակիչների համար աղօ- թելուց, որպէս զի հաւանաբար և գոհողութիւն- ներով սկսած գործը օրհնութիւնով և աշողու- թիւնով առաջ տանալի:

Պատական թատալանաց

մուկը, որ յարուցել է էմիլ Զօլա ամբողջ Յրան- սիայում, աւելին՝ ամբողջ Եւրոպայում: Մենք, ի հարկէ, մտադրութիւն չունենք համեմատել Ֆր- անսիացի գրողներին մեր գրողների և ֆրան- սիական գրականութիւնը մեր գրականութեան հետ: Անհամեմատել են այդ երկու միմեանցից չափ տարբեր ոյժերը՝ չափի և մեծութեան, ան- ցեալի և ներկայի կողմից: Բայց նոյն երկուքին- րը և նոյն ասպարեղի մարդիկ, ինչքան էլ տար- բեր լինեն միմեանցից իրանց մեծութեան և ոյժի կողմից, միշտ զարթեցնում են համեմա- տութեան ցանկութիւն, միշտ զգրում են նա- խանձել մեծութեան և ոյժին, և ողբալ դիմացի- նի թուլութեան և անկարողութեան վրա...

Մեր համեմատութիւնը չէ վերաբերում եւր- օպացի գրողի նիւթական ապահովութեան և մեր գրողների չքաւոր, չարքաշ, անապահով վիճա- կին, որի մասին մեր մէջ չափ են սիրում՝ խօ- սել: Մենք չափ էլ կողմնակից չենք գրող մար- դու «գրական հաստութեան», և մինչև իսկ դառն փաստերի ծանր աշխատանքով ձեռք բե- րած հոգեկիները՝ համեստ ապրուստը համա- րում ենք մի ներքին, անբացատրելի ողե- ւորութեան և տոկունութեան անսպասելի աղ- քեր: Մեզանից չափորն անձնական փորձով այդ գիտեն... Մեր համեմատութիւնը վերաբե- րում է միմեանք այն ոգևորութեան, որ եւրօ- պացի գրողը գտնում է իր գրել արդիւնքի մէջ, այն հակապահան, որ զրոյնով համակրութեան կամ հակակրութեան մէջ, որ ցոյց է տալիս դի- ւրագրաց եւրօպացի հասարակութիւնը դէպի վիպագրողի դիրքը, դէպի հրապարակախօսի ձայ- նը, դէպի բանաստեղծի քնարը...

Եւրօպացի գրողը՝ մարմնացած ոգևորութիւն է: Մեր գրողը՝ յուսահատութիւն: Եւրօպացի գր- ական մարդը իր կարիքն է մէջ, գրասեղանի առաջ՝ անվերջ է, անտանձ իր մաքուր ցաւում: Ներքի մէջ, անդուստ իր ներքին, որով, ով վրէժի համարձակելով են ոտի տակ տալ անհա- տի, ազգի կամ՝ մարդկութեան իրաւունքները: Իսկ մեղանում գրողը, թէ իր գրասեղանի ա- ռաջ, թէ դուրը՝ ստիպված է զսպել իր ամե- նապարար ցաւաւնիւնը, լուցիկ իր խղճի ձայնը, ստիպված է աշխատել, որ այն ինչ որ պէտք է իրար ժողովրդի, ինչպէս կարող լինի հրաբու- լի, կամ՝ զարնանային յորդ հունիքը՝ լեռնե- րի լանջից, երեսն դայ կամ կաթիլ կաթիլ, կամ չորայից աղբիւրի անխի նման՝ դանդաղ, առանց կենդանաբար ալիքներ... Եւրօպացի գրողը ձայն է բարձրացնում, երբ կամենում է, ում դէմ կա- մենում է և ինչպէս կամենում է, իսկ մեր գրո- ղը՝ պէտք է խօսի այնպէս, որ մեծանշանի ա- կանջները չը յօգեն, որ հարստահարողը չը դա- յանայ և կամ անօրինի գործեր կատարող ու ժողովրդի հետ խոսակցելու և յարաբարեցնելու մէջ չը զոհուի:

Ո Ճ Ր Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

ՄԱՆԿԱՆ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ
(Գիտնական տեսութիւն)
(Վերջ)

Առանց խօսելու գող միջոցներուն և գող մե- ղուներուն վրա, որ Պիւլիսէր ուսումնասիրած է իր խիտ հետազոտելի գրքի մէջ (La vie psy- chique des bêtes), և դոկտորական ատենական վրա, որ ուսուցիչ համար իրանց է գրել կը ստակեցնեն, հակակրթները կը կտրեն և կամ կճեպէ դուրս ելելու միջոցին ձագուկներին կը սպանեն, ինչպէս կը յիշատակէ Պիւլիսէր, միմայն հե- տեւել նպատակաւորաբար իրողութիւնը պատմե- լով կը բաւականանաւ:

Ալֆօրի անասնաբուժական դպրոցին մէջ աղ- րող շուն մը անշունհատութեան մնացորդները խողի մը հետ երկուքի բաժնել՝ ստիպվել լինե- լով, անոր գէմ այնպիսի ատելութիւն մը ունե- ցաւ, որ մի օր զինքը զսպող լուծը փոցին յա- ջողելով՝ այն թանձրամորթ կենդանին վրա յար- ձակեցաւ, զայն իսկոյն սպանեց, անոր փորը պատռեց և ականջները յօշոտեց:

Բոլորովին նոր հեղինակութեան մը մէջ պ. Ֆերրի ինքզինքն վրա իր կարծիքը այսպէս կը համարուէ: «Իր բուն շարժաններուն մէջ մար- դուն նիւթական կեանքը, անասուններուն նիւ- թական կեանքին իրը յաջորդական մէկ աճումն և ընդօրինակումն ըլլալ կը թիւի, նոյնպէս եղեւ- նակի ցած գործողութիւնը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ նիւթական կեանքի անվանում չարժան մը, ա- նասնական ոճրականութեան աճումը և սերու- մը»:

Վերջին 5—6 տարիներու մէջ այս նկատու- մանով հարստացած գիտութեան բոլոր գիտերը համառօտել, և Յիշելի, Բօլթօթի և այլոց հեղի- նակութիւնները վերածել այստեղ կարելի չէ: Միայն կը յիշենք թէ վերջերս ամերիկացի գի- տուն Մաք-Քոմ ոճրագործներու մասին մի վի- ճակագրութիւն կազմելով կը հաստատէ թէ ոճ-

րանայ և կամ անօրինի գործեր կատարող ու ժողովրդի հետ խոսակցելու և յարաբարեցնելու մէջ չը զոհուի: Սակայն զգուշութիւն, և կամ որ անելի տու- րական է՝ մեռելային լուծիւն...

Իր գրասեղանի առաջ նստած, գրիչը ձեռքին եւրօպացի գրողը ոգևորվում և յարաբարեցնում է՝ երեակակցելով, թէ ահա վաղը իր գրածը կը կար- դայ համարեա ամբողջ աղբը, նոյն իսկ ամբողջ մարդկութիւնը, և մի քանի օրից յետոյ այդ գրածին արձագանք կը տայ ամբողջ ընթերցող աշխարհը: Իսկ մեր գրողը՝ գրիչը ձեռքին ըր- նած, յուսահատ մտածում է, թէ ով պիտի կար- դայ իր գրածը, երբ իր հայրենակիցների ահա- գին մեծամասնութիւնը անգրագէտ է, գրագէտ- ների մի մասն էլ մայրենի լեզուն չը գիտէ, իսկ ամբողջութիւնը՝ անտարբեր, անզգայ, որի վրա չէ ազդում ոչ ցաւաւնը, ոչ ոգևորութիւնը, ոչ հրէշաւոր մի վարմունքի նկարագրութիւնը, և ոչ էլ հրեշտակային մի գործի յարաբարեցնող գովա- արը... Այստեղ Եւրօպայում, գրողը գործ ունի կենդանի, յուզվող, շարժուն հասարակութեան հետ, իսկ այստեղ մեղանում՝ քարացած, սառն- արիւն և անտարբեր մի մասնայի հետ, որ ժողովրդը անուն է կրում...

Առաջը այժմ դուք, հայ ընթերցողներ, մի- թէ ճիշդ չէ, որ յիշաւի Եւրօպայում գրողը՝ մարմնացած ոգևորութիւն է, իսկ մեղանում՝ ոգևորված յուսահատութիւն...

Խ. Մարտիան

ՀԱՅՈՑ ԹԱՍՏՐՆ

Մեզինց շատ առաջ, երբ ուսուցիչ թատրոնը դեռ իր մանկական հասակումն էր գտնվում, ուսու հասարակական կեանքի մէջ տիրող ընդհա- նուր ճորտատիրական ոգին առաջ էր բերել դե- րասանական աշխարհում մի գողութիւն երեւոյթ, ո- լի նմուշ կարող են համարել ժամանակակից վկայի պատմած հետեւալ օրինակները: Մի դե- րասան իր բնեկիցից առաջ ներկայացման վեր- ջում բեմ էր դուրս գալիս՝ չըջապաւած իր ե- լիքներով և աղբիւրում էր հասարակութիւնից անպատճառ թատրոն դալ իր բնեկիցիին, խղճա- լով այդ թշուառ մանուկներին, իսկ մի ուրիշ դերասան մի քանի օր առաջ պատում էր բոլոր իշխանների ու հարուստ աղաների տները և տոմսով գլխին դրած չըջեղ մտնում էր հիւ- րաններով ու, արագադի նման կանչելով կամ շան պէս հանելով, մտնում էր տանիքից: Այդ բանը չէր վրդուեցնում գրեթէ ոչ ոքի, իսկ շատերն չափազանց դուր էր գալիս: Այժմ ժա- մանակներ փոխվել են, փոխվել է և ուսու ա- ղաների ու դերասանների մեծ մասը, բայց ինչ

րագործներու մեծագոյն մասին գանգի ընտա- տական սահմանափակները բնականին շատ տար- րեր են, ասիկա մանաւանդ նշմարելի է անբա- րոյական յանցանորհներու վրա, որոնց գանգային հեղքերը բացարձակապէս 100-ին 15 պարագա- ներու մէջ անխտրանական են:

Այս վիճակագրութիւնը մեզ հետեւալ թիւերը ցոյց կը տալ՝ 394 գողութիւն գանգերէն 74-ը դօ- վքօսեցան, 129-ը մեղադրութեամբ և 191-ը բրա- քիսեցան էին (այս բառերը հայաբանական գան- ցերու զանազան տեսակները ու ձևերը կը յայտ- նեն): 107 մարդապաշտներու գանգերէն 21-ը դօ- վքօսեցան, 31-ը մեղադրութեամբ և 54-ը բրաքի- սեցան: 92 անբարոյականութեան համար դա- տապարտութեան գանգերէն 18-ը դօվքօսեցան, 30-ը մեղադրութեամբ և 38-ը բրաքիսեցան:

Ուրեմն, ըստ Մաք-Քոմի առաջին տեսու- թեան կը տեսնուի, որ քաղաքական գիտելիքի կա- րողները, որոնք իրենց մէջ կը պահեն վեա- տակալ խորհրդները...

Ընդունված իրողութիւն մըն է թէ՛ ոճրագործ- ները իրանց ուղեղային յօրինուածքին տեսակե- տով ճշմարիտ ճիշդներ են, ասոնք անբան անա- սուններ են և ինչպէս Ֆերրիս 1851-ին արդէն ըսած է—«անկարող են բարին ու չարը կարի զատողութեամբ զանազանելու և այդ պատճա- րով ընկերական վիճակին բարոյական պայման- ներուն կատարելապէս թափանցելու և պատճա- ուն գիտակցութեամբ օրէնքներու հպատակե- լու»։—Այսի դէմ բնագիտականները ձայն կը բարձրացնեն յայտարարելով թէ՛ այս կերպով պատասխանատվութիւնը պիտի ջնջվի, ոճիրը պի- տի ներքին և աշխարհ գողներուն ու մարդապաշտ- ներուն զօճ պիտի երթայ: Միւս կողմէ, աւելի ազատախոհները կը պատասխանեն—«թէ ինդի- քը արդարութեան վրա չէ, այլ ընկերական օգ- տակարարութեան վրա է», և թէ ասիկէ դառն, ձա- խողութիւնը և ոճիրը նուազ կարեւորութիւն ու- նի, ամեն անհատ որ կը սպաննէ, լու է որ սպաննվի, ինչպէս որ օճը ձեզ խայթած ատեն

որ աներկութեան է Ռուսաստանում, դեռ մեծ կենսունակութիւն է ցոյց տալիս հայերիս մէջ, —մեր աղաները յամուռութեամբ բացակայելով թատրոնից այն դէպքերում, երբ նրանց տոմսակ չեն ուղարկում, ստիպում են մեր դերասաններին մու- րացկանութիւն անել, առանց հասկանալու, որ բարեկից դերասանութիւնը ինչն ըստ ինքեան աւելի պատուաւոր գործ է, քան անվերջ բու- լիներ զիջելը: Այստեղ մինչև մեր աղաները կը հասկանան այդ բանը—չափ երկար կը լինի մնում է, որ դերասանները իրանք յանձն առնեն նիւթական գոհողութիւններ իրանց պատիւը բարձր պահելու համար և մի անգամ ընդ միշտ վերջ տան աղաներին տոմսակներ ուղարկելու սովորութեան: Թող նրանք օրինակ վերցնեն օր- խիթարեանից, որ յունվարի 21-ին իր բնեկիցի- սին, ոչ ոքի տոմսակ չէր ուղարկել, բայց կարող էր գո՛ւ սրտով նայել թատրոնին, որ, բայց կող- ձիքը անկեղծօրէն յարգող հանդիսատեսներով:

Գնորդել օրիորդ իր բնեկիցիին համար ընտ- րել էր Պոլ Հիւրիկէի «Ճերաններ» պիէսը և Գ. Սուրդուկեանից «Գիշերվալ սաղը խէր է» ֆար- սը: Ֆարսը անցաւ փայլուն կերպով, հիանալի էր մանաւանդ Տէր-Կաթիկեանը: Մի բան, որ կա- րելի է նկատել մեր տաղանդաւոր կոմիկին, այդ նրա անորոշ արտասանութիւնն է: Այնպէս տա- րիքն էլ այդ բանում նշանակութիւն ունի, բայց մենք նշանակութիւն ունի և հայ դերասանները, այն ընդհանուր պակասութիւնը, որ նրանք չը գիտեն դերասանական արուեստի տարրական կանոններից մէկը—ձայնը կառավարելու եղա- նակը: Շատ բա՛ն էին և մնացած մասնակցողնե- ր, մանաւանդ երիտասարդ Մամիկոնեանը, որ ապագայում կարող է աչել ընկնող դերասան- լիւնը, եթէ աշխատանք գործ դնի ինքնակրթու- թեան վրա և ձեռք բերի բեմական հմտութիւն: Որ, խիթարեանը մասնակցում էր միայն զլխա- ւոր պիէսում, որ փոխադրել է կամ, աւելի լաւ ասած, աղանաղել է ինչ որ մի գրականական «փխալ», որի աղանաղումը տողերով գործիչն յայտնի չէ: Պէտք է մարդ միանգամայն դուրկ լինի գրականական ճաշակից ու դարձացումից, որպէս զի թոյլ տալ իրան, անփոփոխ թողնելով պիէսի ընթացքը, խիտ կերպով յանկարծակի փոփոխել նրա վերջաւորութիւնը, կամ, պահպա- նելով ֆրանսիական բարբերը, ընտաւորութիւն- ները, հայացնել անուններն ու աղանաղաները: —կատարեալ բարեկեան խառնակութիւնը որի շնորհիւ հայ հասարակութիւնը լսում է բեմի վրայից մի որ և է հայ Մարկոսի կամ Արիակո- սի բանասիրից (անուշադ մտաւցել եմ)՝ իր թէ՛ իր սեպ կիւնը, Աշխէնը, կարող է ապահարդան տա- անոր գուլիը կը ձգվէ:

Այս երկու կողմի մարդիկ ալ իրենք գիրենք կը խաբեն: Բնագիտականները գիտական փիլի- սօփայութեան խնդիրները իրանց համար բոլորու- վին օտար նկատելով՝ լոկ սոցիալութեամբ կը սը- խալին, իսկ միւսները՝ քաղաքականութեան ա- մենատարրական սկզբունքները չը ճանաչաւուն համար:

Գիտուններու գործերուն ընտանի բոլոր ան- ձիքը, Արիսթօսէլի, Զօպի, Ալլիսօպայի, Պէքա- րիայի հետ գիտեն թէ արդար ու լիւն է ճիշդ ընկերական օգտակարութիւնը և հանրային շահն է, նա քաղաքային ընկերութեան հետ կը սկսի ոչ թէ պայմանով մը, այլ եղելութիւններուն բնութեամբ կամեց-կամեց ծնի, և կառա- վարութեան դուրս իշխանութիւն չունի: Բնկերա- կան մարմնոյն առաջին իրաւունքը և առաջին պարտքը արդարն ինքնիքը անեղծ պահելն է: «Այն պատիժները, որ հանրային փրկութեան անհրաժեշտ չեն, կրտէ Պէքարիայ, իրենց բնու- թեամբ անարկաւ են, պատիժները այնքան աւելի արդար կը լինեն, որքան հանրային սպառնու- թիւնը անով աւելի անբնականաբար լի, աւելի նուր- բական և մի և նոյն ատեն ազատութիւնը աւելի մեծ ըլլայ»:

Իր կամքը գրողը ներքին և արտաքին պատ- ճառն ինչ որ ալ ըլլայ, ամեն անհատ իր արար- քով պատճառած վնասներուն պատասխանատու է: Երբ ինքզնուր մը սպանութիւն մը գործէ, զայն անմիջապէս բանեղ աւելի հանգստաւտ օ- թիւն մը կամ իմարտանոց կողմած մասնակց- վարը մը կը զննի, ուր զայն կարեւորելու և ամեն պարագայի մէջ ցիւանս կը փակեն:

Հասարակ մարդասպանը և առհարկի ոճրա- գործը (այն պարագային, ինչպէս սովորաբար կը պատահի, երթակալ է ժառանգական կամ ստա- ցական ուղեղային մասնաւոր պակասաւորու- թեան մը) մի և նոյն կամ երբեմն նուազ ծանր վիճակի կենթարկվի, երբ զայն հեռաւոր գաղ- թաւայրերու հողը մշակելու կը դրկեն և կամ

բարիք և արդարութիւն կատարել... Այս նոր, զօրաւոր քաղաքը, իր կարող վրձնով, այս ընդհանուր յարգանքի և խորին հիացման տէրը՝ մեծ պատիւ է անուամ հայոց՝ ազգին, ծագմամբ հայ լինելով։ Եւ միթէ սա պակաս հաւատարիմ է, միթէ պակաս օգտակար է, միթէ պակաս է սիրում Ռուսաստանը և պակաս է սիրում Ռուսաստանից, և միթէ պակաս է սրա մեծութիւնը նրանով որ հայ է։ Անտեղի մի համարէք, խնդրում եմ, եթէ իմ միտքը և վարկս Ս. Գրքի խօսքը, որով Աստուած պատրաստ էր խնայել քաղաքի բոլոր բնակիչներին, եթէ գտնվին այնտեղ մինչև անգամ քանի մի բարեպաշտ մարդիկ, թէպէտ բնակիչները պատմի արժանի չեն էին։ Առանց հեռու գնալու, մեր ժամանակակից այնպիսի գործողներին և հերոսներին արժանիքներ և ծառայութիւնները, ինչպէս Լօրիս-Մէլիքով, Տէր-Ղուկասով, Շէլիֆով, Լազարով և այսօր տօն կատարող մեծ և հանրահռչակ նկարիչ Ալվազովսկին, այնքան արժէք ունեն, որ հայոց՝ ազգը պէտք է վայելէր մարդավարի՝ լուսաւորված ուսն հասարակութեան արդար ու շարունակները։

«Արդ, յարգելի տիկիններ և պարոններ, մեծ նկարագրեցի յարգողները, խնայէք նրա կենաց թաւը, իրեն տարիներով ծանրաբեռնված գործողի։ Ամենայն յօթարութեամբ մասնակցում եմ այս թանգազին կենաց թաւին։ Սակայն կամենում եմ մի ուրիշ բան առաջարկել։ Ես կամենում եմ միշտ երիտասարդ լինել, սիրում եմ երիտասարդութիւնը, կամենում եմ միշտ երիտասարդներին հետ ապրել։ Եւ իսկն ասած՝ հոգեւոր ծերութիւն չը կայ և պիտի չը լինի։ Ուստի առաջարկում եմ հոգեկան երիտասարդութեան առաջարկում եմ միշտ երիտասարդ Ալվազովսկու կենացը, նրա ինքնակրթութիւնը, նրա թուխքներով, նրա յաւիտեան երիտասարդ հոգու, նրա յաւիտեան երիտասարդ սրտի կենացը։ Կեցցէ։ Այս խօսքերը ընդունվեցին երկարատև ծափահարութիւններով։

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ (Հեռագրով)

Երեւան, յունվարի 22-ին
Կարգում ենք սրտագին շնորհաւորութիւններ թանգազին «Մշակի» նրա փառաւոր 25-ամեակի առթիւ։ Մեզ բոլորիս համար շատ ուրախակի է «Մշակի» ամենօրեայ դառնալը։ Յանկանում ենք ազնիւ «Մշակին», երկար տարիներ գործել յօգուտ ժողովրդի՝ անչեղ կերպով առաջ գնալով այն ճանապարհով, որ գծել է նրա անմահ հիմնադիրը։

Խաճակ Մէլիք-Աղամալեան, Ռուբէն Հասան-Ջալալեան, Բժիշկ Գովհաննիսեանց, Բժիշկ Մուրադեանեանց, Բժիշկ Եղեանց, Գրիգոր Տէր-Խաչատրեան, Սիրական Տէր-Մարտիրոսեան, Լեւոն Բաբայան, Տիգրան Խաչմանեան, Թովմաս Սարգսեանեան, Մարտիրոս Գարուսեան, Գեղամ Աղիզեանց, Աստմանբոյժ Մարգարեան, Տիգրան Տէր-Գարեան, Լեւոն Ամիրխանեան, Գէորգ Անտոնեան, Վահան Պողոսեան, Սարգիս Բաբայան, Արամ Գալստեան, Աղաջան Արշակունի, Խաճակ Տէր-Խաչատրեան, Թովմանէ Աբգարեան, Վարդան Գալստեան, Ստեփան Աղամիրեան, Բազրատ Խաչատրեան, Մինաս Պարսամեան, Գէորգ Մէլիքեան, Լեւոն Մարկոսեան, Գարուսեան Աւետեան, Գարուսեան Մարգարեան, Վիրապ Խրաթէլեանց, Մարտիրոս Ճարակեան, Լեւոն Ալլախանեան, Գալուսեան, Հմայեակ Գալուսեան, Մեղրան Խաչատրեան, Թադիստոս Թադիստոսեան, Երուանդ Տէր-Աւետիքեան, Հայրապետ Աստուածատրեան, Գեղեցիկ Ահարոնեան։

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ (Հեռագրով)

Ալեքսանդրօպօլ, յունվարի 21-ին
Մենք՝ Շիրակի կոյր և աղջիկներ, որ զընկած ենք ընական լոյսից, բայց աւելի լաւ ենք տեսնում նրան «Մշակի» միջոցով, սրտագին ողջունում ենք «Մշակի» ամենօրեայ հրատարակութիւնը և ամենաազնիւ աշխատակորի 25-ամեակը։

Համարձու՞մ Աղամալեանց, Գարեգին Մելիքեանց, Երուանդ Չիլինգարեանց, Անտոն Անտոնեանց, Սարգիս Մարգարեանց, Խաչատուր Մարգարեանց, Գէորգ Սիմեոնեանց, Սերապեանեանց։

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, յունվարի 17-ին
Շնորհաւորում ենք «Մշակի» ամենօրեայ դառնալը և ցանկանում ենք, որ նա յարատեի երկար քան և հինգ տարիներ ընկնալով նորն շաղկով և դրօշակով։ «Մշակը» մեր ամենօրեայ պահանջն է, «Մշակը» մեր միակ միակցարութիւնն է ներկայումս։ «Մշակը» մեզ կրթել է և կանգնացրել

այն շաղկի վրա, որ տանում է դէպի ճշմարտութիւնը։ Կեցցէ այն դրօշակը, որի ճակատին զընկած է «հիմնադիր Գրիգոր Արծրունի»։

Գաւիթ Տէր-Գաւթեանց, Գարուսեան Միքիմանեանց, Գ. Ս. Տ. Խ., Նիկողայոս Մինասեանց, Բաղդասար Կարապետեանց, Գրիգոր Պապուկեանց, Գէորգ Վարդանեանց, Արշակ Ամիրջանեանց, Եղիա Բաբայանեանց, Աղէքսանդր Եղիազարեանց, Մ. Տ., Գարուսեան Նազարեանց, Սարգիս Բաբայանց, Գովհաննէ Գարուսեանեանց, Եփրէմ Մկրտումեանց, Խաչատուր Գարուսեանեանց, Գարուսեան Լուսարեանց, Արշակ Գաւթեանց, Սոսի Վանեանց, Նիկողայոս Ղազումեանց, Գաւիթ Մազմանեանց, Կարապետ Ստեփանեանց, Մէհրաբ Մէհրաբեանց, Մակար Գովսէփեանց, Միսակ Մէլիքեանց, Լեւոն Շարսարեանց, Մկրտիչ Մարտիրոսեանց, Աղէքսանդր Ստեփանեանց։

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ (Հեռագրով)

Էջմիածին, յունվարի 21-ին
Ի նկատի ունենալով, որ ամբողջովին չարամառութեամբ տարածված է նորքս երևան եկած սուտ լուրը, թէ Էջմիածին վանքի գրամարկից անհետացել է 200,000 ռուբլի գումար, իմ պարտաւորութիւնն եմ համարում պաշտօնապէս յայտնել, որ այդ տեղեկութիւնը զուրկ է որ և է հիմքից և որ ոչ մէկ կօպէկ չէ կորել վանքի գրամարկից։ Կ. Պոլսի լրագիրներում այդ լուրը հերքելու համար եմ դիմել խնդրելով սրբազան Օրմանեան պատրիարքին։

Անտիկ անգամ և Էջմիածին վանքի գանձապահ՝ Աշոտ վարդապետ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» այսօրվայ համարը բաղկացած է թերթ ու կէսից։

Մեզ հաղորդում են, որ Թիֆլիսի Էփանագին ընթերցարանը դիմել է Կովկասի հայոց Բարեգործական ընկերութեան խորհրդին, խնդրելով տարեկան մի որոշ նպաստ յատկացնել Էփանագին ընթերցարանի պահպանութեան համար, ինչպէս արել է քաղաքային դռման։ Անցեալ տարվանց, Էփանագին գրադարանը բացել է իր ճիւղը Հալաբաթում, ուր ընթերցարանը յաճախում են գլխավորապէս մշակներ և արհեստաւորներ, դիտաւորութիւն կայ մի ճիւղ ևս բանալ Վերայում կամ Խարկովում, եթէ գտնվին միջոցներ։ Մենք չենք կասկածում, որ Բարեգործական ընկերութեան խորհուրդը համակրութեամբ կը վերաբերվի այդպիսի մի առաջարկութեան և իր օգնութիւնը չի խնայի այդպիսի մի համակրելի հիմնարկութեան, ինչպիսին է Էփանագին ընթերցարանը։

Պարիզից մեզ ուղարկած մի յայտարարութիւնից երևում է, որ իշխան Գուրգոն Լուսինեան, որ մեր գրական աշխարհում աւելի ծանօթ է Ամբրոսիոս Գալֆայեան անունով, նախկին վարդապետ, ձեռնարկել է մի նոր ընդարձակ ֆրանսիական գաղափարներով լեցուն հրատարակելու նոր բառարանը պէտք է պարունակէ նաև գիտնական բառեր, անծանօթ բոյսերի և կենդանիների պատկերներ։ Արդէն հրատարակված է բառարանի առաջին հատորը, որ պարունակում է Ա. Բ. Ը. տառերը և բաղկացած է 650 հոգանումներից։ Մեր կարծիքը այդ բառարանի մասին կը յայտնեմք, երբ կը ստանանք առաջին հատորը։

Հանգուցեալ Ա. Նօթէլ, Բագուի յայտնի նաւթարդեւագործան ֆերմայի հիմնադիրը, ինչպէս յայտնի է, կտակել է մի մեծ գումար՝ իսաղաղ ու թէ եւս զաւգիւրը տարածելու նպատակով։ Բաղդադում բարեկամների շնչեղական ընկերութիւնը, որ այս օրերս ժողով գումարեց Սոֆիօլում՝ որոշելու թէ ում պէտք է յատկացնել Նօթէլի պէճմանը, իւր հանդիսաւոր նիստում այդ պրէմիան յատկացրեց հոգաւոր ուսուցիչ Բորիշ Լէվ Տօլստօյին։ Ընկերութեան ընդհանուր ժողովը այն միտքը յայտնեց, թէ քանի որ Նօթէլ խաղաղութեան զաղապարի եւ ուսուցչու կողմնակից էր, ուստի նրա պրէմիան, որ բաղկանում է մի խոշոր գումարից, պէտք է յատկացնել մի այնպիսի անձի, որ ոչ միայն այդ զաղապարի գլխավոր պաշտպանն է, բայց երբեք չի գործածի այդ գումարը իր անձնական օգտի համար, այլ կը գործադրի այդ գումարը իրեն միջոց խաղաղութեան զաղապարը քարոզանելու համար։

Ի նկատի ունենալով, որ մեր քաղաքային ջրանցքը շատ անգամ չէ կարողանում ջուր մատակարարել քաղաքին, Թիֆլիսի քաղաքային

դռման մտադիր է ձեռք բերել և երկրորդ շտապարժ մեքենայ, որը կը սկսի գործել այն դէպքում, երբ առաջինը որ և է պատճառով ստիպված կը լինի կանգ առնել։ Այդպիսով յոյս կայ, որ ջրանցքի մէջ ջուր չը լինելու դէպքերի առաջը կառնվի...

Մեզ հաղորդում են հետեւեալ տեղեկատուութիւնը։ Այս օրերս Թիֆլիսի Թանգարանից եկեղեցու բազում վաճառվում է մի գաղթական քահանայ։ Վեհափառ կարգադրում է հոգալ ամենին և կատարել թաղումը։ Եւ ահա գործակալ քահանայ թղթով դիմում է Թիֆլիսի վաճառականներին, որ միտքով մեկնեն և փող խնդրում «պատանքի» և զանազան ծախքերի համար։ Մեր տխրելիները, փոխանակ իրանց ընկերակիցներ քահանային, դէթ ի պատիւ զաղթականների, իրանց հաշուով և ջանքերով թաղելու, չեն ամաչում դիմել ուրիշ մարդկանց և զգանազան ծախքերի համար փող խնդրել։ Երեւի այդ զգանազան ծախքերից մէկն էլ թաղող քահանայների վճարը կը լինի...

Ինչպէս յայտնի է, 1890 թվի նոյեմբերի 22-ին կապացած Բարձրագոյն հրամանի համաձայն՝ Ռուսաստանի բոլոր լիւթերական դպրոցները, որոնք առաջ գտնվում էին լիւթերական հողերակաւնութեան անմիջական տնօրէնութեան ներքոյ, ինքնակալութեան ժողովրդական լուսաւորութեան միջոցաւորութեան իրաւասութեան։ Լիւթերական հողերակաւնութեանը իրաւունք տրվեց միայն հիմել մատաղ սերնդի կրօնական կրթութեան վրա։ Վերջերս հարց ծագած լինելով թէ արդե՞ք Պետերբուրգի Ս. Պետրոս լիւթերական եկեղեցիների մօտ գտնված դպրոցներն ևս ենթարկվում են այդ կարգադրութեան, թէ ոչ մինիստրութիւնը բացատրեց, որ այդ դպրոցների վրա չէ տարածվում վերոյիշեալ Բարձրագոյն հրամանի զօրութիւնը և նրանք պէտք է կատարվեն իրանց ունեցած կանոնադրութեամբ։

ՂԱԶԱՆԻՑ հաղորդում են հետեւեալը. «Յունվարի 18-ին Ղազարի Բարանայ գիւղում վախճանվեց մի կին 104 տարեկան հասակում։ Հանգուցեալը համարվում էր աւագ մի այնպիսի գերդաստանի, որի անդամների թիւը իր կենդանութեան օրով հասնում էր 110 հոգու։ Նա տեսաւ իր եօթներորդ սերունդը։ Իր հանգուցեալ մեծ մօր յիշատակը յաւերժացնելու համար, մեր գաւառի երկրորդ մասի գործակալ Գովհաննէ քահանայ Տէր-Խաչատրեանց նուիրեց 30 ռ. մեր եկեղեցու նորոգութեան համար, 10 ռ. գիւղի չքաւորներին բաժանելու, և խոտաքաւ երկու որդեգիր պահելու համար։ Նա թաղվելու ուսումնարանում»։

ԱՅԼԱՔԱՆԱԲԻՑ մեզ գրում են. «Յունվարի 17-ին Գովհաննէանեան եղբայրների տանը կայացաւ Բարեգործական ընկերութեան ճիւղի տարեկան երեկոյեցի, որ սովորաբար տեղի էր ունենում նոր տարվայ գինջը, այս տարի յետաձգվել էր այն պատճառով, որ զեկտեմբերի վերջին կարմրուկը խիստ մեծ ծաւալ էր ստացել։ Չը նայած որ երեկոյեցի օրը սաստիկ փոթորիկ էր, բայց և այնպէս մեծ հասարակութիւն կար, և երեկոյեցի ընդհանրապէս աջող անցաւ։ Ընդհանուր մուտք եղաւ մօտաւորապէս 350 ռ.»։

ՂԱԶԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Կեկտեմբերի 28-ին, Մամաջանեանի տանը, յօգուտ տեղական աղաքաների, տեղի ունեցաւ տօնածառը։ Կարճահասակ Մամաջանեան 600 ռուբլի։ Շնորհակալութեան արժանի են Գէորգ Պետրեան, որ միանուագ նուիրեց 100 ռ., որը շնորհիւ գլուխ կեւա այդ համակրելի գործը և մի քանի տիկիններ և պարոններ, որ բաւական աջակցեցին գործին, և պ. Մամաջանեանը, որ ճիշտ յատկացրեց իր տան ամբողջ վերին յարկը»։

ՀԻՆՆԱԿԻՑԻՆԱԿԻՑ մեզ գրում են. «Յունվարի 10-ին, առաւօտեան ժամը 9 1/2-ին, տեղի ունեցաւ արեգակի խաւարում, որը տեղեւ քաւոր ժամ։ Մամաջանեան միեւնոյն ամբողջ զանազան քաղաքներում իր տալիս այս դէպքերին»։

ՂԱԶԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Յունվարի 11-ին, հայոց եկեղեցում հոգեհայտ կատարվեց մի լիւթական, Բոստօլում վախճանված Ռամանով մահկան առիթով։ Լուրեր են պտտում, որ հանգուցեալի աղգականները պիտի մի խոշոր գումար նուիրեն Ղազարի եկեղեցուն։ Այդ բանի համար աշխատել է մի զուգարկի թուրք Մահմէդ Բասուլ Խալիֆայի որը մօտ ծանօթ է եղել հանգուցեալին, և որի խնդրելով պատուիրված էր յիշեալ հոգեհայտին»։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մուշից, գեկտեմբերի 29-ից հաղորդում են, «Մուշ քաղաքի կից Կոնկոյ՝ Ջրիկ, Կառնին, Մօկունք և այլ գիւղերում գինւորները լեց, վեղ ապրում են հայ աներումը, քիչ ցօրենը կը ծախվի 120 դրշի, ու օրից օր կը բարձրանայ թող անհաւատալի չի թէպէտ ձեռք, որ Մուշ դաշտի հարկաւոր գիւղերից մինչև օրս իսկի տասը ընտանիք չէ գաղթել ալուր։ Նա հպարտ է ու երբեք չի թող տայ իրան տարանալ այնքան որ քօչալանայ ու մուրացկան դառնայ... Եւ արդե՞ք, այսպիսի դառն պայմաններում ի՞նչ կանեն մէկը զարբերն, որ մի խաղաղ էլ չի գայ, նրանք ո՞վ գիտէ աշխարհի որ պոռնակն են ինկել կան, չը կան։ Աստուած գիտէ միայն թերեւ, հեռացած աչքից՝ մոտացած են սրտից ու մտքից և իսկի չեն յիշում հայրենիքը, տուն և տեղը, ամուսին ու ձօժերը, որոնք գիշեր ու ցօրեկ իրանց հեռաւորի համար արեւատութիւն կը խնդրեն»։

ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՊԱՐԼԱՄԵՆՏՈՒՄ

Ինչպէս յայտնի է, Ֆրանսիական զինուորական մինիստր Բիլիօ դատի հրաւիրեց Էմիլ Զօլային այն նամակի պատճառով, որ հուլիսաւոր լիւթագործը ուղղել էր հանրապետութեան նախագահին և որի մէջ նա յակնել յանուանէ մեղադրում էր զինուորական մի շարք բարձրաստիճան պաշտօնականներին և նրանց տնտեսաբաններին ամենաանար քանակներին մէջ։ Սակայն գեներալ Բիլիօ Զօլայի դէմ տուած գանդատի մէջ մեղադրում է նրան ոչ այն բոլոր կէտերի համար, որոնք բերված են նրա նամակում, շատ բան զինուորական մինիստրը կու է տուել։ Այդ առիթով Ֆրանսիական պատգամաւորների ժողովում վիճարանութիւններ տեղի ունեցան։ Սօցիալիստական կուսակցութեան տաղանդաւոր պարագլուխ Ժօրէս Բոլորեցի այդ անարդարութեան դէմ պահանջելով որ կառավարութիւնը դատարանում Զօլային մեղադրէ նրա բերած բոլոր կէտերի համար։

Այդ, ասաց նա, ստորութիւն է Զօլային դատի ենթարկել, մի կողմ թողնելով նրա մեղադրանքներից մի քանիսը։

Այդ րօպէին Բերնի, որ կանգնած էր կիսաչրջանում, յիշելով ալ կողմի վանդակների վրա, մի ինչ որ բան աղաղակեց. Ժօրէս բարձր ծայրով պատասխանեց.

«Պարոն դո-Բերնի, դուք վախկոտ էք և անպիտան։

Իսկ պարլամենտի կէսը, կարծես չարժվելով մի զսպանակի միջոցով, կանգնեց իր տեղերից։ Ամենքը խմբվեցան կիսաչրջանում։ Պատգամաւոր Ժէրօ-Բիլար յարձակվեց Բերնի վրա և մի ապստակ տուեց նրան։ Սկսեց ընդհանուր ոտերկոյից։ Չախակողմանները կատաղութեամբ յարձակվեցին աշխուղեանների վրա. երկու կողմից թափվում են հարուածներ։ Փոշին ամպի պէս բարձրացաւ և պատեց ամենքին։ Այդ ժամանակ շուտով մի ինչ որ սպիտակ կերպարանք որ նախ ցածրացաւ և մի քանի րօպէից յետոյ էլ ի բարձրացաւ։ Դա մահմեդական պատգամաւոր Գրենիէն է, որ չղբել է աղօթք անելու։ Ինչ ժամանակ է աղօթք անելու։ Մի խումբ մարդիկ յարձակվում են նրա վրա և խլում են նրա գլխի ապարօշը։

Ժօրէս կանգնած է ամբօժի վրա, սպասում է թէ երբ կը վերահաստատվի կարգը։ Գանկարծ կուսակցների խմբի միջից դուրս է գալիս Բերնի և ուղղակի յարձակվում է Ժօրէսի վրա ու խըփում է նրան ետեղից։ Ժօրէս յետ է դառնում, որ հարուածին հարուածով պատասխանէ, բայց Բերնի արդէն ինչ է ամբօժից և էլի ընկել է կուսակցների մէջ։ Սօցիալիստները աղաղակում են.

«Ամօթ... դա ստորութիւն է... զոգուել է։

Եւ ամբողջ կուսակցութիւնը ցոյց է անում Ժօրէսին, որ իշխում է ամբօժից։ Պատգամաւորները խմբվում են նրա շուրջը, սեղմում են նրա ձեռքը։ Խաղաղութիւնը վերջի վերջոյ հաստատվում է։ Փոշիի ամպերը քիչ անցում են և երևում են պատգամաւորները, որը չիտում է իր կողքը, որը ուղղում է ժիւղը կամ փողպատը... Նիստը փակվեց, իսկ Ժօրէս շարունակեց իր ճառը յաջորդ նիստին։

Ժօրէս։ Եւ այսպէս, ես հարցնում եմ, նախ ինչպէս կարողացաւ կատարելութիւնը դատի ենթարկել Զօլային նրա նամակի մի քանի կէտերի հիման վրա, մի կողմ թողնելով նամակի միւս մասերը։ Ինչպէս կարողացաւ մինիստր նախագահը անել անցեալ նիստում, թէ գեներալ

բաժնի տնօրէնը երգողներին դատարանի վրէժ-
քից բարձր է: Երբ կազմակերպութիւնը հաջող-
աբար իր անհատականութիւնը ցոյց տալով
կարողանալով անհատականութիւնը ցոյց տալով
կարողանալով անհատականութիւնը ցոյց տալով

Մէլիքի կառավարութիւնը օգտակար օրէնքից
օրէնքից օրէնքից օգտակար օրէնքից օրէնքից
օրէնքից օրէնքից օրէնքից օգտակար օրէնքից
օրէնքից օրէնքից օրէնքից օգտակար օրէնքից
օրէնքից օրէնքից օրէնքից օգտակար օրէնքից

Մէլիքի Վերջ տարածող չէր քննարկել
ֆուտբոլի գործը: Եւ չէր կարող և չէր ուզում խո-
սել այստեղ այդ գործի մասին, որովհետեւ իմ
խօսքերը ձեռք բերած զէնք կը դառնային:

Ժօրէնքի Դուր իրաւունք չունէր չը պատաս-
խանէր այն հարցումը, որ վերաբերում էր դա-
տաստական պաշտպանութեան ապահովու-
թեան: Սոցիալիստական կուսակցութիւնը միշտ
պաշտպանել է քաղաքացիներին ազատութիւնը
կամայականութեան դէմ: Դա պահանջում է, որ
օրէնքները հրամանները գործադրվեն և հրէպի
վերաբերմամբ... Այս, Ֆրանսիան չը պիտի
թաղանթի իր արդարադատութիւնը, ինչպէս զորը
թաղանթում է իր ձեռքն ընկածը... Եւ լաւ հաս-
կանում եմ, որ քաղաքակրթված ազգերը, եթէ
կարող են լրտեսութեան ամօթանքին, զգուշու-
թիւնից թէ ամաչելուց թաղանթում են իրանց
լրտեսական մեքենայութիւնները: Բայց զգուշու-
թիւնը չը պիտի հասցնէ փորձութեան: Այսին-
չէ կարելի բարձր ձայնով ասել թէ մի ֆրան-
սիական օֆիցեր զօկուսմաններ է տուել հարե-
ւան մի պետութեան, էլ ինչ օգուտ ունեն այն
բոլոր զօհերը, որ տալիս է մեր երկրին: Ել ինչ
ներքին են դաշնակցութիւնները: Ել ինչու համար
ֆրանսիական նաւերը ուղարկվեցան Վիւ: Առհա-
տարակ, արտաքին քաղաքականութեան մէջ աչ-
քի է ընկնում այն, որ ֆրանսիական կառավա-
րութիւնը միայն հետեւում է ուրիշներին, միայն
հնազանդվում է ուրիշներին: Եւտ կարելի է, որ
այդ բոլոր դժուրան կատարածական նիւտրա-
նական բոլոր իրաւունքներից հրաժարվելու
սխտեմի մի մասն են կազմում... Պէտք է բա-
ցարձակ կերպով ասեմ, որ եթէ կառավարու-
թիւնը դիմում է երկրորդութեան և վախենում է
ճշմարտութիւնից, այդ այն պատճառով է, որ
15 տարիներից ի վեր նա իր գլխի տէրը չէ
Համապետութիւնը մատուցել է ֆինանսիական
և գիտնորական ինքնապահպանութեան ձեռքը: Ժողո-
վրդը այլ ևս չէ հաւատում, որովհետեւ ամեն
անգամ, երբ նա պահանջում է հաշվանք որ և
է ֆինանսական գործիչի դէմ, գալիս է այն հա-
մոզման, որ հանրապետական կառավարութիւնը
կամ մասնակից է կամ ստորակ այդպիսի գործե-
րի մէջ: Այժմ կամենում են մասնակ հանրապե-
տութիւնը գիտնորական և կրթական թէսկցիայի
ձեռքը: Բայց մենք, սոցիալիստները, պահան-
ջում ենք, որ ժողովրդի հանրապետութիւնը ա-
զատ լինի գիտնորական օրգանիստից, ազատ
հրէպ և քրիստոնեայ կապալանիստներից:

Մէլիքի կրկնեց նոյնը, որ նա չէ ուզում խոսել
այդ առիթով, որպէս զի կառավարութիւնը իրա-
կարգի մէջ չընկնի:

Կրեմիէ ԱՉԳԱՐԱՆԱԿՈՒԹԵԱՆ ԴՈՒԹԻՒՆԵՐԸ

Գերմանական «Voss. Zeitung» լրագիրը հե-
տեւեալ տեղեկութիւններն է հաղորդում Կրեմիէի
ազգաբնակչութեան զրոյթեան մասին:

«Սուրբ, որի առաջին առնել հաղիւ կարող է
կառավարութիւնը» 5-ական օրս հաց բաժանե-
լով իւրաքանչիւր սովորական ջինս ստիպում է աղ-
գաւակութեանը բռնութիւններին դիմել՝ կեն-
սական միջոցներ ձեռք բերելու համար: Անդ-
րիկական զօրաբաժնի հրամանատարի գեկուցու-
մից երևում է, որ Կրեմիէի ազգաբնակչութիւնը
կրկին սկսել է գողութիւններին և կողոպտում-
ներին դիմել, որոնց մասնաջն առնել չէ կարելի,
և այդ հանգամանքը մեծ վտանգների դուռ է
բացում ապագայի համար: Երբ մի գիշեր 21

յանցարդներին փոխադրեցին «Hood» դրահակիր
նաւը, որը պէտք է կանչէր տանը նրանց՝ դա-
տի ենթարկելու ազգաբնակչութիւնը ցոյց տալով
կառավարութեան դէմ: Հազար հոգուց բաղկա-
ցած ամբարձր հաւաքվեց նահանգապետի տան ա-
ռաջ, պահանջեց ազատ թողնել յանցարդներին
սպառնալով հակառակ դէպքում քարոքանք ա-
նել նահանգապետի տունը: Կատարած և յուսա-
հատութեան հասած ազգաբնակչութեան բռնու-
թեան առաջը աջողվեց առնել չորսիւս անդլիա-
ցիների եռանդուն միջամտութեան, որոնք պատ-
րաստեցին «Hood» չորսնաւը կռուի պաշարեցին
նահանգապետը, ափ իջեցրին գիտնորներին եր-
կու թողնալով նաւը: Իւրաքանչիւր հիւսադատ-
տարանի մօտ կանգնած են անդլիական երկու
պահապան զինուորներ: Զինուորված ընտելի-
նի վրա հսկելու համար անդլիական զօրք
է կանգնած բանակից միւսն: Նահանգապետի տու-
նը: Յունվարի 23-ի գիշերը Սուրբի ծովածոցն ե-
կան կրկին երկու անդլիական պատերազմական
նաւեր:

ՆԱՄԱԿ ԳԵՐՄԱՆԻԱՅԻՑ

Լայպցիգի յունվարի 19-ին

Ինքնօգնութեան գաղափարը ներշնչել ամբո-
խին, անհատներին կամ ժողովուրդներին դէպի մի-
մեանց ունեցած պարտքի ու իրաւունքի սահ-
մանները որոշել, դասակարգել մէջ տիրապետող
անտագոնիզմը վերացնել, մի խօսքով գիտակ-
ցական կիսանքը հեռագնալ ժողովրդի պա-
հանքը դարձնել...—հաւ այն նպատակը, որը ուղ-
ղակի կամ անուղղակի առիթ է տուել Գերմա-
նիայի մի քանի քաղաքների համալսարանների
պրոֆէսորներին հիմնել «Hochschulvorträge für
jedermann» կամ «Բարձր գաղափարական դասախո-
սութիւններ իւրաքանչիւրի համար»: Այդ քաղա-
քներից մէկը Լայպցիգն է, որը, ինչպէս յայտնի է,
պատկանում է Սաքսոնիային: Գործարարական
կենտրոն Սաքսոնիայում աւելի զարգացած լինե-
լով, քան Գերմանիայի որ և է ուրիշ մասում,
այստեղ գոյութիւն ունի աշխատուոր դասակար-
գի մի ահագին թիւ, որը գիտութեան բարիքնե-
րը վայելելու անհրաժեշտ միջոցներից զուրկ է:
Վերջին ժամանակները Գերմանիայում թէպէտ
խիստ աչքի են ընկնում գիտնական-ժողովու-
րական բազմաթիւ հրատարակութիւններ, թէ-
պէտ սրանք իմանք չեն, բայց, աղբիւրների տե-
սակէտից, ուրիշ է կենդանի խօսքը, որի վրա
այժմ ուշք են սկսել դարձնել: Կատախոսները
բոլորն էլ այստեղի համալսարանի պրոֆէսորներն
են, թուով 17 հոգի: Դասախոսութիւնները բա-
ժանված են կուրսերի և առանձնակի: Վերջինս
լսելու համար այցելուն վճարում է տասը պֆեն-
նիգ (1/3 կոպ.) իւրաքանչիւր դասախոսութեան
համար, իսկ կուրսերը լսել ցանկացողը իւրա-
քանչիւր կուրսի համար վճարում է մի մարկ
(45 կոպ.): Դասախոսութիւնները տեղի են ու-
նենում քաղաքի երեք կենտրոններում (որոնցից
մէկը հռչակաւոր Krystallpalast-ի 2500-ից ա-
ւելի հոգի պարունակող՝ բոլորածէ դահլիճն է)
երկուցիւսն 81/2 ժամին և տեւում է իւրաքանչիւ-
րը մօտ մի ժամ: Դա այն ժամանակն է, երբ
աշխատուոր դասակարգը կարող է տուն վերա-
դառնալ դարձից, լուսացվել և քիչ հանգստանա-
լուց յետոյ ներկայ լինել դասախոսութեան:

Որոշ գաղափար տալու համար յիշենք, թէ ինչ
են պարունակում դասախոսութիւնները և թէ
ինչ ոգով են կազմված.

- 1) Անդլիայի սոցիալական դարգա-
ցումը անցեալ դարի կէսից սկսած:
- 2) Բնական
օրէնք՝ աշխատանք ստանալու:
- 3) Ուրուագիծ
տեխնիքական ըմբիսի:
- 4) Աշխատանքութիւն
Գերմանիայի պաշտպանութեան տակ գտնված
երկրները:
- 5) Լոյս ու գոյն:
- 6) Իստեռիկայի զարգաց-
ման սոցիալական նշանակութիւնը:
- 7) Միու-
թեան գաղափարը գերմանական իրաւագիտու-
թեան զարգացման մէջ:
- 8) Վեգուկան հրաբու-
խի տակ ծածկված քաղաքները և նրանց կրկին
բացումը:
- 9) Խղճի ազատութեան կրիւս:
- 10) Զի-
ւական քաղաքակրթութեան յարաբերութիւնը
արևմտեանի հետ:
- 11) Քաղաքային համայնքների
տնտեսական նորադոյն խնդիրներ:
- 12) Զարդ Գի-
կենա և նրա աշխատութիւնները:
- 13) Բալկանեան
ժողովուրդների ազգային ձգտումները:
- 14) Գիղա-
րուեստը հին Եգիպտոսում:
- 15) Հիւսիսարեւմտեան
Աֆրիկա:
- 16) Ինչպէս և ինչ դարձաւ ըմբիսն:
- 17) Հիւսիսային Ամերիկան՝ մինչև Անգլիայից
բաժանվելը:

Մեր ժամանակը ներքեց միայն մի, այն է
«Բալկանեան ժողովուրդների ազգային ձգտում-
ներ» դասախոսութեան ներկայ լինել: Դասա-
խոսն էր երկրորդական լեզուաբան Կրոֆէնսթը
Վայքանդ: Դա իր տեղեկութիւնները քաղել
էր ոչ միայն ներկայ և անցեալ պատմու-
թիւնից, այլ ինքը, ճանապարհորդելով այդ երկ-
րում, անձամբ ուսումնասիրել է: Դանիքը ծայրէ
ի ծայր լի էր երկու սեռի բոլոր դասակարգե-
րի ներկայացուցիչներով:

Սո. Սարախանեան

ՆԱՄԱԿ ԵՎԻՑԱՐԻԱՅԻՑ

Լօզան, յունվարի 12/24-ին

Հրճվում է Լօզանը, Վօլվայի մայրաքաղաքը:
Դեռ 100 տարի արանից առաջ Վօլվայի կան-
տոնը գտնվում էր Բերնի գերնշխանութեան ներ-
քայ: 262 տարվայ ծանր լուծը նա թօթափեց
1798 թ-ի յունվարի 24-ին, չորսիւս Ֆրանսիա-
ցիների օգնութեան և իր հարազատ ողորդների
անձնազօհութեան, որոնցից ամենանշանաւորն
էր Դաւէլ: Այսօր ապառ է նա, անկախ, ինքնու-
րոյն: Այսօր մայրաքաղաքի մէջ գտնված աղ-
գաթիւնները՝ ի մի խմբված, խորին ցնծու-
թեամբ տոնում են իրանց ազատութեան առա-
ջին 100-ամեակը: Խորութիւն չը կայ լեզուի,
կրօնի,—ամենքը վօլվայցի, չլէյցաբացիներ են:
Ազատութիւն և հայրենիք, ահա էակները, մէկը
ամենքի համար, ամենքը մէկի համար, ահա նը-
բանց նշանաբանը: Մեծ է իսկապէս այս տօնը
ամբողջ Վօլվայի պատմութեան մէջ և վեհ է
աւելի այն պատճառով, որ միանգամայն ժո-
ղովրդական բնաւորութիւն ունի: Քաղաքի փո-
ղոցները, ծառերը, պատերը, լուսամուտները զար-
դարած են Վօլվայի և չլէյցաբացիներ դրօշակ-
ներով: Ոչ միայն մարդիկ, առանց հասակի և
սեռի խտրութեան, կրում են կօկարդներ, այլ և
կենդանիներն զարգարել են փողբիկ դրօշակնե-
րով ու ժապակեններով: Ուրախութիւնը ընդ-
հանուր է, և գիտակցական: Եւտ ճառեր խօսվե-
ցին, շատ թիւղանօթներ որոտացին, բազմաթիւ
հրացանաձուլութիւններ տեղի ունեցան:

Ա. Տ. Յ.

ԱՐՏԱԳԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Գլաղստեղի առողջութեան մասին «Բէյտէրի
գործակալութեան» առանձին միջոցառման
մանրամասնութիւններն չեն հաղորդում: Գլաղստե-
ղը շատ թղլ է: Դեմից ցաւերը թուլացում են
նրա ոյծերը: Դա ինքն ցանկութիւն է յայտնում,
որպէս զի մանր վերջ դնի դրան: Գեղերը նա չէ
ընդունում: Դրա Անգլիա Վերադառնալու մասին
առ այժմ խօսք չէ կարող լինել:

—«Wiener Allg. Zeitung» լրագիրը հաղոր-
դում է, որ սուլթանը դէմ է արքայորդի Գէօր-
գիի թեկնածութեանը, բայց հակառակ չէ Կրե-
տէն փոխել հիւսիսային Թեսալիայի հետ:

—«Temps» լրագիրը հաղորդում է, որ օսմա-
նեան լրագիրների խօսքով, սուլթանը մի քանի
նախաձեռնումներ անցնում է, որոնք յանձնարարված է գնալ
Պալեստինա և այնտեղ գերմանացիների անշարժ
կալուածների ցուցակը կազմել: Այդպիսի կալուա-
ծատերերի թիւը մօտ 1500 է. սուլթանը դիտա-
ւորութիւն ունի նրանց սեփականութիւնը ազա-
տել որ և է հարկերից: Այդ չնայել շատ նշանա-
ւոր է համարվում և կապ ունի Վիէնայի II կայս-
րի Պալեստինա անկիւք ճանապարհորդութեան
հետ:

—Բերլինից հեռագրում են, որ Լէյպցիգում
վախճանվել է յայտնի գրավաճառ Բրօկհաուզ:

—Յունաց Գէօրգի արքայորդու թեկնածու-
թեան մասին անգլիական լրագիրները մի քանի
օր չարտնակ հաւատացնում էին, թէ սուլթանը
մերժեց: Ռուսաստանի առաջարկութիւնը: Այժմ
նոյն լրագիրները հաղորդում են, թէ Անգլիան
միացաւ Ռուսաստանի հետ՝ ընդունելով, որ յու-
նաց արքայորդուն կրետէի նահանգապետ նշանա-
կելը ամենալաւ ելքն է Կրետէի համար:

—«Daily News» լրագիրն Բերլինից հաղոր-
դում է, որ Գէօրգի արքայորդուն ընդհանուր-
նահանգապետ նշանակելու դէպքում, փոխ-նա-
հանգապետ կը նշանակվի թիւրքաց ծառայու-
թեան մէջ գտնվող մի որ և է գերմանական
օֆիցեր:

—«Temps» լրագրի պատմական թղթակիցը
Կ. Պօլսկից հաղորդում է, թէ Թիւրքիայում ինչ-
պէս են վերաբերվում յունաց պրինցի թեկնածու-
թեանը: Դա ասում է, որ միջնորդների և սուլ-
թանի շրջապատողների մեծամասնութիւնը դժ-
գոհ է այդ թեկնածութիւնից, բայց կայ ազդե-
ցիկ թիւրքերի մի խումբ, որը ասում է, որ եթէ
սուլթանը անմիջապէս կը նշանակի Գէօրգ
Թալեստինա անկիւք ճանապարհորդութեան
հետ: Կրետէի կրետէ կղզու նահանգապետ, դա-
կոտեղացի այն բարոյական յաղթութիւնը, որ
տարաւ սուլթանին և մանիպուլան աշխարհը վեր-
ջին պատերազմի ժամանակ:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՊԱՌԻՑ, 21 յունվարի: Պատգամաւորների ժո-
ղով: Լօկուս վերջացրեց իր ճառը՝ ըննութեան
ենթարկելով կառավարութեան ծովային պրո-
գրամը: Միջերկրական ծովի նաւերը անընդու-
նակ են, նրա խօսքերով, յարձակում գործել
իտալական ծովային մի որ և է կէտի վրա:

ՀԱՅՐ, 21 յունվարի: Քաղաքային տան մէջ
քաղաքագլուխը բանկէտ կազմեց ի պատիւ ուս-
սաց «СВѢТЛАЯ» և սպանիական «Կարլոս 2-ին»
գերորդ: Կրէյսերները հրամանատարներին
ԿՈՊԷՆՀԱՅԻՆ, 21 յունվարի: Պատգամաւորները
իտալական ծովային, բարոյականութեան դէմ յան-
ցանքի համար, որ նա գործ էր գրել մէկ ջահիլ
աղջկայ վերաբերմամբ, դատաւարովեց պաշտօ-
նանկութեան և ստիպողական աշխատանքներին
մէկ տարեով: Դատարանը վերաբերվեց Գաղէին,
որպէս ոչ կատարելապէս իւնիւր գլխին մար-
դուտ:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 22 յունվարի: Յունվարի 20-ին
Դոդա Մեծութիւնների մօտ կայացաւ երկրորդ
պարահանդէս, որին հրաւիրված էին 800 անձներ:
Իրեկոյեան 91/2 ժամին տեղի ունեցաւ Բարձրա-
գոյն Ելքը դէպի Կոնստանդնուպոլիս: Պարա-
հանդէսը բացվեց վայտով Դոդա Մեծութիւնները
և Դոդա Բարձրութիւնները մասնակցում էին
պատերին: 1 ժամին տեղի ունեցաւ րնթիւք:
Բնթիւքից յետոյ վերսկսեցին պարերը:

ԿՈՊԵՆՀԱՅԻՆ, 22 յունվարի: Անգլո-եգիպտական
գործից ստացված վերջին տեղեկութիւնների հա-
մեմատ, դէպիհները հեռացան Մեծմէլից և յետ
են թափվում դէպի Օրդուտան, ուր խալիֆը ու-
ժեղացում է ամրութիւնները:

ԼՈՆԴՈՆ, 22 յունվարի: «Times» ասում է,
Լոնդոն, Կոնստանդնուպոլիս, Կոնստանդնուպոլիս
հետ բրիտանական քաղաքականութիւնների անաջող
հետեւանքը պէտք է լուրջ հետեւանքներ ունենայ
որպէս կարծում են շատ յրթաններում: Ոչ Ռու-
սաստանի, ոչ էլ ուրիշ պետութիւնների չանկը
րնոհարում չեն պահանջում: Մեր առևտուրը Զի-
նաստանի հետ շատ չանք ունի, բայց մեր ա-
ռևտրական չանքից ամենամեծը — խաղաղու-
թիւնն է:

ՆԻՒԻՐՈՎ, 22 յունվարի: Սարախանեի ճառաւ
էր տիրում Դիւ-Եօրիում, Դիւ-Անգլիայում և
Բօստոնում:

ԼՈՎՈ, 22 յունվարի: Սէյմը ընդունեց ժողո-
վրդական լուսաւորութեան համար կազմած
յանձնաժողովի վճիռը, որով պահանջվում է
պատշաճաւոր միջոցներ ձեռք առնել ուսաց
լեզուն տանդելու համար: Գալիցիական ուսա
Բարվիսկի յանձնաժողովին չնորակաւորված
յայտնեց ուսաց կարիքներին ուղարկվեամբ
վերաբերվելու համար:

ՊԱՌԻՑ, 22 յունվարի: Ռէնսակի և Բօլշօրի
գործի վերաբերմամբ դատաւարութիւնը վերջա-
ցաւ վճիռը յետաձգելով մէկ շաբաթով:

ԽՈՐԿՈՎ, 23 յունվարի: Տօնաճառը պաշտօ-
նապէս կը փակվի յունվարի 28-ին:

ԲԵՐԼԻՆ, 23 յունվարի: Կիսօ-Զաուի մէջ գեր-
մանացի նաւատորմի սպանողները բռնված են և
մահվան պատժի ենթարկված՝ չինաց դատարա-
նի վճռով:

ՍՈՅԻՍ, 23 յունվարի: Ագենտ Մարկով յանձ-
նեց մեծ լիզիւրին յիշատակագիր այն դէպքերի
մասին, որոնք նոյեմբերին տեղի ունեցան Ռու-
սիայի լիւթայիթում: Յիշատակագրով տեղական
իշխանութիւնները մեղադրվում են այն բանի
մէջ, որ ձերբակալած բոլշակներին ենթարկում
էին տանջանքների, այլ և կանանց և աղջիկնե-
րին բռնաբարում էին: Յիշատակագիրը պահան-
ջում է անյապաղ վերջ տալ ճնշումներին:

ԽՐԵԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ՅԱՅՆՈՒՄ Է

ԽՈՒՐԻՑ, Ռուստին, Չիւր գրուածքը չի տպագր-
վի: Չիւր «Մշակ» ուղարկելը՝ խմբագրութիւնից
է կախված, և ուրեմն կրկնելու առիթ չը կայ:

ԵՐԵՒԱՆ, Գ. Օ. «Մշակի» տարեկան գինը 10
րուբլի է և ոչ մի գեղարդութեան մասին խօսք
լինել չէ կարող:

ԱՅՈՒՅԻՍ, Գ. Տ. Դերեցեք, որ ձեր խնդիրը
չէր կարող կատարել: Դա դէմ է մեր բաժա-
նորդագրութեան պայմաններին:

Խմբագիր՝ ԱԼԷԿՍԱՆԴՐ ԲԱԼԱՆՔԱՆ
Հրատարակիչ՝ ԱՆԻՐԵԱՍ ԱՐԾՈՒՆԻ

